DENİZ YILMAZ ERMENİLERLE İLGİLİ TARİHİN GERÇEK YÜZÜNÜ ANLATTI.

Tarih: 13.05.2005 Saat: 18:06
Konu: TASOVA HABER

Bu gün saat 10,00 da İlçe Halk Eğitim Merkezinde Taşova Lisesi Öğretmeni Deniz Yılmaz'ın hazırladığı slaydlı gösteride, Kurtuluş savaşı sırasında Ermenilerin kurdukları cemiyetler ve Rus işgalcilerle yaptıkları işbirlikçiler birer birer fotoğrafları ile sergilendi.

Deniz Yılmaz 'ın konuşmalarından bir kaç paragraf şöyle "Türkiye'nin dört bir yanında Ermeniler, Türk halkına soykırım uygulayarak toplu halde öldürmüşlerdir. Ermeni çetecilerinin; Oba köyünden zorla topladıkları silahsız sivil insanların bir çoğuna işkence yaptığı, hepsini odaya kilitledikleri, üzerlerine ateş açtıkları ve daha sonra bacadan gazyağı dökerek tandır damını ateşe verdikleri, ahşap direğin yanmasıyla da toprak damın çöktüğü anlaşılmaktadır. 1918 Mart'ında meydana geldiğini Kâzım Karabekir Paşa'nın hatıralarından öğrendiğimiz Yeşilyayla katliâmında, çevreden toplanan yaşlı erkek, kadın ve çocuklar bir mereğe (samanlık) doldurularak üzerlerine ateş açılmıştır.Yeşilyayla Köyü'ndeki toplu mezar kazısına yabancı basın da katılmıştır.

Tarih boyunca, Türkler ve Ermeniler bin yıl aynı coğrafyada huzur içinde birlikte yaşamışlar ve aynı kültürel değerleri benimsemişlerdir. Defalarca Bizanslılar tarafından tehcir edilen ve zulme uğrayan Ermeniler, önce Selçuklu Türkleri ve daha sonra Osmanlı Türkleri ile dostluk dolu asırlar geçirmişlerdir. Bu tarih süreci içerisinde Ermenilerin Osmanlı tebaası içinde her zaman özel bir yeri ve önemi olmuş, din farkı haricinde bütün sosyal ve kültürel özellikler bakımından Türkler ve Ermenilerin arasında hiçbir ayrılık bulunmadığı gibi, Ermeniler dini inanç ve ibadetlerinde tamamen serbest olmuşlardır.
Lütfen kalan yazı ve ibret verici görüntüler için DEVAMINI Tıklayın

Osmanlılar "Millet-i Sadıka" olarak gördükleri Ermenileri hiçbir ayrım yapmadan değerlendirmişler ve el üstünde tutmuşlardır. Yapılan bir araştırmaya göre XIX. asrın son döneminde Osmanlı İmparatorluğu'nda 22 Ermeni bakan, 33 milletvekili, 7 büyükelçi, 11 konsolos, 29 paşa ve 11 profesör bulunmaktaydı. Batılı devletler, ıslahat ve şark meseleleri adı altında Ermenilere sahip çıkarak, 1877-1878 Osmanlı-Rus savaşından sonra Ermeniler ile yakından ilgilendiler. Bu yaklaşımlar sonunda Osmanlı devletinin sadık vatandaşı olan Ermeniler, batılı devletlerin vaatlerine kanarak onların maşası oldular. Oysa batılı devletler ne bağımsız ne de güçlü Ermenistan istiyorlardı. Onlar, Ermeniler vasıtasıyla Osmanlı Devleti'nin içişlerine karışma siyasetini gütme planlarını uyguluyorlardı

Rus, İngiliz ve Fransızların elinde bir araç halinde kullanılan Ermeniler, tebaası oldukları Osmanlı Devleti'ne karşı yıllarca savaşa hazırlandılar ve gönüllü olarak Rus ordularına katıldılar. Burada intikam alayları kurarak, casusluk yaptılar ve Türk askeri birliklerini arkadan vurdular.

Osmanlıların 1 Kasım 1914'te İngiltere, Fransa ve Rusya'ya karşı savaşa girmesi, Ermeni komitelerince büyük bir fırsat olarak görülmüştür. Gönüllü alaylar kurarak Rus saflarına katılan Ermeniler, Rus işgal kuvvetleriyle birlikte Doğu Anadolu topraklarına girmişlerdir. Ayrıca, Anadolu'nun çeşitli bölgelerinde yeni isyanlar çıkartılmış, Osmanlı kuvvetleri arkadan vurulmuş, sivil Türk halkı büyük bir katliama uğratılmıştır. Bu katliam yalnızca Türkleri hedef almamış Trabzon civarındaki Rumlar ve Hakkari çevresindeki Museviler de Ermeniler tarafından katledilmişlerdir.

Osmanlı Devleti savaşa girmeden kısa bir süre önce Haziran 1914'te Erzurum'da Taşnaksutyun komitesi toplanmış ve şu kararları almıştır: "İttihat ve Terakki Hükümeti'nin, Hıristiyan unsurlara ve özellikle Ermenilere karşı eskiden beri takip ettiği iktisadi, sosyal ve idari birbirine zıt politika, baskıyı ve ıslahatı uygulama konusunda gösterdiği aldatıcı hareketleri göz önünde tutan Taşnaksutyun Kongresi, İttihat ve Terakki'ye karşı muhalefet durumunda kalmaya, onun siyasi programını eleştirmeye, kendisine ve teşkilatına karşı şiddetle mücadeleye girişmeye karar vermiştir." Osmanlı seferberlik ilan eder etmez, Marsilya'da yaşayan Türk Ermenileri 5 Ağustos 1914'de bir beyanname yayınlamışlardır. Çeşitli gazetelerde yayınlanan söz konusu beyannameden birkaç cümle şöyledir:

"Rus Ermeniler, Moskova orduları saflarında, kardeşlerimizin cesetleri üzerine yapılan tahkirin intikamını almak için, vazifelerini yapacaklardır. Bize Türk tahakkümündeki Ermenilere gelince, hiçbir Ermeni'nin silahı, ikinci vatanımız olan Fransa'ya ve onun müttefik ve dostlarına çevrilmemelidir. (...) Ermeniler, kime karşı olduğunu söylemeden Türkiye sizi silah altına çağırıyor; demiryollarının rayları 300.000 kardeşimizin cesetlerinden geçen II. Wilhelm'in ordularını ezmeye yardımcı olmak için Fransa ve onun müttefiklerinin ordularına gönüllü yazılın..." Savaş başlayınca Ermenilerin Ruslarla işbirliğine giriştiklerini hemen her kaynakta bulabiliyoruz.

Bu konuda Philips Price şu ifadeleri kullanmaktadır: "... Savaş patlak verince bu bölgelerdeki Ermeniler (Doğu vilayetleri kastediliyor) Kafkasya'daki Rus makamları ile gizlice temasa geçtiler ve geliştirilen bir yer altı teşkilatı ile bu Türk vilayetlerinden Rus ordusuna gönüllü sevk edilmeye başlandı..." Rafael de Nogales şunları yazmaktadır: "Savaş fiilen başlayınca, Meclis'teki Erzurum Mebusu Garo Pasdermichan (Pastırmaciyan) üçüncü ordudaki hemen bütün Ermeni Subay ve askerlerle öte tarafa Rusya'ya geçti. Kısa bir süre sonra onlarla geri dönerek, köyleri yakmaya, ellerine geçen bütün

masum Müslümanları insafsız şekilde kılıçtan geçirmeye

Araştırmada yer alan bilgilere göre sürün edilen Ermeni sayısı 500 bin civarında. Bunların büyük çoğunluğu da 1918'den itibaren eski yerlerine geri dönmüş. Kitapta, gerek Rusya, gerekse Osmanlı Ermenilerinden önemli bir bölümünün askeri üniforma altında öldüğü, bir kısmının da grip, kolera gibi hastalıklardan yaşamını yitirdiği belirtilerek, "Arşiv belgeleri Ermenilerin planlı bir şekilde imha edilmek gibi bir harekete uğramadığını ortaya koymaktadır" denildi. Kitapta Ermeni örgütlerinin Osmanlı devleti ile resmen mücadeleye girdiğine de dikkat çekilerek, "Ermeni tehciri kendi halinde yaşan bir topluluğa karşı alınmış bir karar değildir. Kazanmış olsalardı Yunanistan, Bulgaristan gibi bağımsız bir devlet kuracaklardı" ifadesine yer veriliyor

Türkiye üzerine sömürgeci emeller besleyen İngiltere ve Rusya'nın kurdurduğu Taşnak ve Hınçak komitelerinin ülke içerisindeki kışkırtmaları sonucunda meydana gelen isyan ve katliamların yanı sıra Ermeniler, 1905'teki Yıldız Suikasti'yle

silahlı terör metodolojisinin ilk örneğini vermişlerdir. Talat Paşa ve Cemal Paşa'yı da aynı yöntemle şehit eden Ermeniler, uzun bir aradan sonra 1965 yılında tekrar terör metoduna dönmüşlerdir. 1970'li yıllarda ise ASALA sahneye çıkmış, 1984'e kadar 42 Türk diplomatını şehit etmiştir

Taşnak ve Hınçak örgütleri bu yeni terör döneminde; terörü özendirmiş, geliştirmiş, hazırlamış, daha geniş alanlara yayılmasını ve hedeflerinin çeşitlenmesini sağlamış, terör tim ve grupları oluşturmuş ve yeni örgütlenme çabalarına psikolojik destek vermişlerdir. Bunların yanında isminden en çok söz ettiren "Ermenistan'ın Kurtuluşu İçin Ermeni Gizli Ordusu" olmuştur. Bu örgüt kısaca ASALA adıyla anılmaktadır. Bağımsız görünümü altında ASALA, terörün en acımasız ve insanlık dışı uygulamalarıyla kendini göstermiştir. Manevi ve psikolojik desteği, temas ve ilişkiler ortamını Hınçaklardan alan ASALA, insanlık dışı terör eylemlerine girişmiştir. Ermeni terörü, yurt dışındaki Türk görevlilerine, temsilciliklerine ve kuruluşlarına yönelik silahlı saldırılar şeklinde kısa zamanda hızlı bir tırmanış göstererek yoğunluk kazanmıştır. Bu dönemde, Avrupa ve doğu ülkeleri ile Suriye ve Lübnan'da üsler edinen Ermeniler, Kıbrıs Rumları ve Yunanistan ile işbirliği içine girerek eylemlerini gerçekleştirmişlerdir. Ermeni terör örgütleri, dış dünyanın tepkileri üzerine 1980'li yıllarda taktik değiştirerek, PKK terör örgütü ile işbirliğine girmişlerdir. 1984 yılında PKK sahneye itilmiş ve Asala-Ermeni terörü geri plana çekilmiştir. Nitekim, bölücü terör örgütü PKK, 21-28 Nisan 1980 tarihini "Kızıl Hafta" olarak ilan etmiş ve 24 Nisan tarihini sözde Ermenilerin katledilme günü olarak anarak, toplantılar yapmaya başlamıştır. 8 Nisan 1980 tarihinde Lübnan'ın Sidon kentinde PKK ve ASALA terör örgütleri ortak basın toplantısı düzenlemişler ve toplantı sonucu bir deklarasyon yayınlamışlardır. Ancak bu olayın tepki çekmesi üzerine ilişkilerin illegal alanda gizli olarak sürdürülmesi kararlaştırılmıştır.

Toplantı akabinde, 9 Kasım 1980 tarihinde Strazburg Türk Başkonsolosluğu'na, 19 Kasım 1980 tarihinde ise Roma Türk Hava Yolları bürosuna yönelik olarak düzenlenen saldırılar, PKK ve ASALA terör örgütleri tarafından ortaklaşa üstlenilmiştir. Bölücü terörist Abdullah Öcalan, Ermeni Yazarlar Birliği tarafından "Büyük Ermenistan hayali fikrine olan katkılarından dolayı" onur üyeliğine seçilmiştir. Ermeni Halk Hareketi'nin bünyesinde, bir çok Avrupa ülkesinde olduğu gibi bir Kürdistan Komitesi oluşturulmuştur. 4 Haziran 1993 tarihinde; Ermeni Hınçak Partisi, ASALA ve PKK terör örgütü mensuplarının katılımıyla Batı Beyrut'ta bulunan PKK terör örgütü merkezinde bir toplantı yapılmıştır. 6- 9 Ocak 1993 tarihlerinde Beyrut'taki iki ayrı kilisede düzenlenen ve Lübnan Ermeni Ortodoks Başpiskoposu, Ermeni Parti yetkilileri ile 150 gencin katıldığı toplantılarda, PKK terör örgütü ile yapılan mücadele kastedilerek; Türkiye'de iç savaş devam edeceğine, Türk ekonomisinin sıfır noktasına gelerek, vatandaşların baş kaldıracakları dile getirilmiştir. Buna bağlı olarak, Türkiye'nin bölünerek ve bir Kürt devleti kurulacağı, Ermenilerin Kürtlerle olan ilişkilerini iyi bir şekilde yürütmeleri ve Kürtlerin mücadelelerini desteklemeleri gerektiği konuları dile getirilmiştir.

Özetle; Ermeni terör örgütlerinin müşterek amacı; her fırsattan yararlanarak Türkiye'yi istikrarsızlığa sürüklemek ve sözde işgal altındaki Ermeni topraklarını kurtararak "Bağımsız Büyük Ermenistan"ı kurmaktır. Bugün devlet olma özelliğini de elde eden Ermenilerin, söz konusu isteklerinin değişik başlıklar altında devam ettiği görülmektedir.